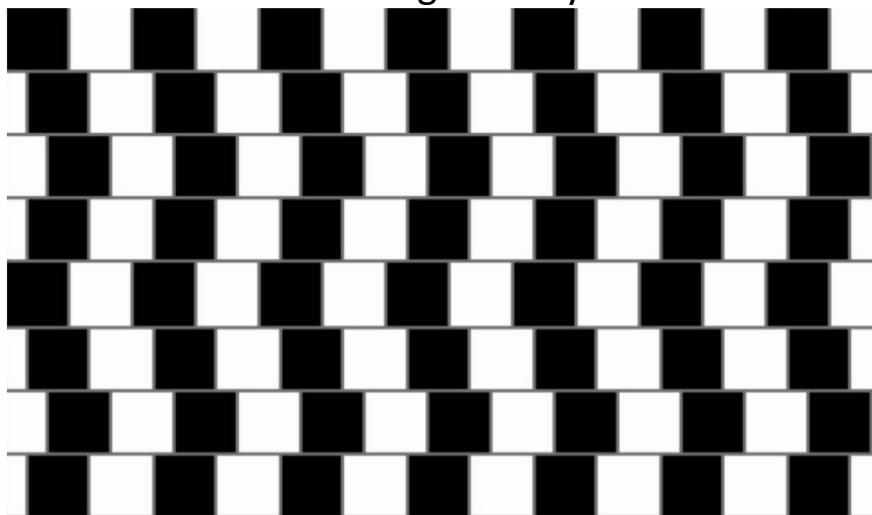

יראת שמים

"Seeing" Reality

דברים י"ב:

את ה' אֱלֹהֶיךָ תִירָא אֹתוֹ תַעֲבֹד וְבוֹ תִדְבָּק וּבְשֵׁמוֹ תִשָּׁבַע:

You shall fear Hashem, your G-d, worship Him, and cleave to Him and swear by His Name.

בראשית כ':י"א

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם כִּי אֲמַרְתִּי רַק אֵין יִרְאָת אֱלֹהִים בְּמָקוֹם הַזֶּה וְהָרְגוּנִי עַל דְּבַר אִשְׁתִּי:

And Abraham said, "For I said, 'Surely, there is no fear of G-d in this place, and they will kill me because of my wife.'

תהילים קי"א:

רֵאשִׁית חֵכְמָה יִרְאָת ה' שְׂכָל טוֹב לְכָל עֹשִׂיהֶם תִּהְיֶה עֲמֻדַת לָעֶד:

The beginning of wisdom is the fear of Hashem; good understanding to all who perform them; his praise endures forever.

ביאור הלכה סימן א ד"ה הוא

ה). להיות יראת הש"י על פניו תמיד לבלתי יחטא וע"ז נאמר את ד' אלקיך תירא ומי שבא דבר עבירה לידו חייב להעיר רוחו ולתת אל לבו באותו הפרק שהקב"ה משגיח בכל מעשי בני אדם אף אם יהיו במחשך מעשיהם וישיב להם נקם לפי רוע המעשה וכדכתיב אם יסתיר איש במסתרים ואני לא אראנו נאום ה' וגו'

ספר שמירת הלשון – הקדמה

מה שפירט לנו הכותב דוקא ענין זה, ערצת, כי ידוע הוא דכל אדם יש לו רמ"ח איברים ושס"ה גידים רוחניים, ועליהם מלגשים הרמ"ח איברים ושס"ה גידים גשמיים, כמו שניאמר (איוב י' י"א), "עור וגיד וקצור"

תלבישני ובעצמות וגידים תשכנני", הרי שהזכיר הכתוב עוד ובשר וגידים ועצמות ולא קראו, רק בשם לבוש וסכך כמו שנאמר, "תלבישני" "תשכנני", ואת מי הלביש, אם לא לגפשי אשר בקרבנו, שהיא היא עצם האדם, ועל כל איבר ואיבר של הגפשי מלבש מלמעה איבר הגוף המכנה כנגד איבר ההוא, כמו הגעד על הגוף, וכנגד זה נתן לנו הקדוש ברוך הוא רמ"ח מצות עשה ושס"ה לא תעשה, והם מחלקים גם כן על האיברים, דייט מצוה שתלוייה ביד וייט מצוה שתלוייה ברגל וכן שאר כל איברים כמו שנאמר ב"ספר חרדים". וכשאדם מקים בעולם הזה איזה מצוה באיזה איבר, שורה לעתיד לבוא אור ה' על אותו איבר, ואותו אור הוא המחיה את האיבר ההוא, וכן כל מצוה ומצוה. נמצא דכשהאדם מקים הרמ"ח עשין, אז הוא האדם השלם המקדש לה' בכל איבריו, וזהו מה שנאמר בפרשת ציצית (במדבר ט"ו מ'), "ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם", אבל אם, חס ושלום, תחסר לו מצוה אחת מרמ"ח עשין, שהשליכה אחר גוף, ולא עשה תשובה על זה, יחסר לו לעתיד לבוא בגפשו האיבר המכנה נגד המצוה ההיא. וזהו מה שאמרנו בגרכות (כ"ו). (קהלת א' ט"ו), "מענות לא יוכל לתקן", זה שבטל קריאת שמע של ערבית או קריאת שמע של שחרית, או תפלה של ערבית או תפלה של שחרית. וכשהאדם זהיר מלעבר על הלאוין שבתורה, הוא ממשיך אור הקדשה על גידי גפשו, וכשלא יזהר – יהיו, חס ושלום, מקלקליו, כמו שמבאר בארץ בספר "שערי קדשה" פרק א, עין שם:

